A°. 1843. N°. 19[illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f 5 in de drie maanden.)

DINGSDAG 3 OCTOBER.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

De beraadslaging over de begrootingen.

De strijd, op welken het voor het vaderland zoo zeer aankomt, wordt met levendigheid gevoerd. Niet minder dan *vier en twintig* leden hebben zich tegen het *eerste* hoofdstuk verklaard. En welke leden? al wat in de Kamer op bekwaamheid aanspraak kan maken, bevond zich, op zeldzame uitzonderingen na, onder hen. De heeren LUZAC en VAN [illegible]TEREN, BRUCE en VAN GOLTSTEIN, DE MAN en [illegible]MEIJER VAN ROSENTHAL, SASSE VAN YSSELT en VAN PANHUYS vond men er vereenigd. Twee jaren geleden bedroeg het getal van hen, die aldus zich tegen elke begrooting verklaarden, totdat zij tot een cijfer teruggebragt zou zijn, hetwelk haar in verhouding tot de inkomsten van den staat bragt, slechts veertien en onder deze bevonden zich nog, de heeren GOUVERNEUR en VAN NES, welke nu — men begrijpt niet om welke redenen — hunne goedkeuring gaven aan hetgeen zij toen afkeurden.

Anderen verklaarden tegen de overige hoofdstukken te zullen stemmen, maar zich onbevoegd te achten om het eerste te verwerpen, dat enkel bij de grondwet toegekende sommen bevatte. Dit geeft gegronde reden om de verwerping dier overige hoofdstukken te verwachten, zoo als dan ook reeds het tweede met 30 tegen 23 stemmen gevallen is. De natie zal reden hebben zich te verheugen, wanneer de Kamer, eindelijk, eens met kracht tusschen beiden zal treden, het programma, waarmede zij hare zitting aanving, niet tot leugentaal maken, zich voor de klippen wachten zal, op welke de zwakheid hunner voorgangers het schip heeft doen stranden.

Worden de verdere hoofdstukken afgestemd, zoo zal die uitslag veel beteekenend zijn, want inderdaad heeft de Kamer geen krachtdadiger middel om haar gebrek aan vertrouwen in de ministers te verklaren [illegible]. Willen de ministers dan nog [illegible]ven bewijzen, zij zullen [illegible]. Of zullen zij wederom geheel andere inzigten volgen, daarin slechts opofferingen van denkbeelden, niet van beginsels, zien, zoo als de onbegrijpelijke heer VAN HALL het noemt, wanneer het bestuur thans, zonder schaamrood te worden, eene belasting als nuttig en doelmatig voorstelt, welke het kort te voren, op grond eener veeljarige ondervinding, als tot misrekening, meineed, zedeloosheid leidende aanduidde? Hoe zal immer iemand kunnen zeggen, aan beginsels getrouw te zijn, wanneer hij medewerkt tot invoering van iets, wat hij zedeloos en nadeelig verklaard heeft. Wie toch zal beweren, dat staatsmannen [illegible] behoeven te hebben; dat hun alle middelen geoorloofd zijn? Men zou het echter bijna moeten gaan gelooven, wanneer wij de ministers, alleen ter liefde hunner ministeriële betrekking, op zoo onverdedigbare wijze zien handelen.

Slechts bij zeer enkelen, misschien zelfs alleen bij den heer SASSE VAN YSSELT, die eensklaps uit zijnen doodslaap wakker schijnt geworden te zijn, heerschte de begeerte om de grondwet te doen herzien, voordat men de begrooting vaststelde. Hoeveel er ook over de herziening der grondwet moge gesproken zijn, een hoofdgrond tot afstemming was zij minder.

Drie andere schijnen dit geweest te zijn. Het overdreven cijfer der begrooting, de onzekerheid of de middelen de uitgaven zouden kunnen dekken, en het interimaire der functiën van den heer VAN HALL.

Zonderling mag het heeten, dat de ministers de Kamer volstrekt wilden dwingen, om eene begrooting aan te nemen, in welke het nog op geenerlei wijze zeker was, dat men zou kunnen voorzien, bij welke men zooveel aan eene latere wet overliet. Met regt noemden daarom een groot aantal leden de behandeling *ontijdig* en men vraagt, waarvoor de voorzitter in de Kamer dient, indien het niet is, om zulke préalable vragen eerst te laten uitmaken: of heeft de heer GEVERS VAN ENDEGEEST zooveel behagen in bonte verwarring en laat hij daarom de beraadslaging zonder orde of regel aan toeval en willekeur over?

Dat het hooge cijfer onzer uitgaven het grootste struikelblok moest zijn, sprak wel van zelf: minder had men het bezwaar mogen verwachten, dat vele leden in het aanzijn van eenen interimairen minister van financiën vonden. Verklaarbaar is het, evenwel, allezins, en het is een duidelijk bewijs, dat wij zeer juist oordeelden, toen wij zeiden, dat, wanneer men de begrooting eene kans te meer om verworpen te worden wilde geven, men niet beter had kunnen doen dan het departement van financiën aan den heer VAN HALL op te dragen.

Want dat het niet het interimaire der betrekking, maar het weinige vertrouwen is, dat de Kamer, gelijk de natie, in de bekwaamheid van dien heer stelt, hetwelk tot dit bezwaar aanleiding gaf, begrijpt ieder ligt, die zich herinnert, hoe ook de heer VAN GENNEP, weinige jaren geleden, minister *ad interim* zijnde, op dien grond niet heeft schipbreuk geleden. Het bezwaar was dus eene beleefde veroordeeling van den heer VAN HALL.

En inderdaad ook dan, wanneer de vroegere daden van dien minister zijne volkomene ongeschiktheid voor zaken van eenig belang niet overtuigend bewezen hadden: indien hij niet bijna zoovele nederlagen als door hem voorgestelde wets-ontwerpen telde, — zijne redevoeringen, zoo bij het begin als bij het slot der beraadslagingen gehouden, zouden getoond hebben, dat ook hem het dragen van een lang mes niet tot kok maakte. Wanneer men in het vervolg een staaltje van parlementairen onzin zal willen aanvoeren, zal men spreken van de VAN HALL-sche redevoeringen bij deze gelegenheid. De vrienden des ministers deden hem en ons eene slechte dienst, door in Belgische en Fransche bladen de redevoering, bij den aanvang der beraadslaging gehouden, zoo zeer te doen opvijzelen: want hoe zal men ons Hollanders buiten 's lands bespotten, wanneer men later zulk eene opeenstapeling van alledaagsche gemeen-plaatsen, zoo veel ijdele declamatie, zoo veel verwardheid, zoo volkomen gemis aan iets degelijks, zoo veel tegenspraak met zich zelven, tegelijk met zoo veel verwaandheid als iets fraais voorgesteld zal vinden. De heer LUZAC heeft met regt met de eerste rede des ministers den spot gedreven; de laatste schijnt, zoo het mogelijk is, nog ongerijmder en onhandiger dan de eerste.

En aan zulke mannen ziet Nederland zijn lot toevertrouwd.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Het laatste nommer der *Gazette du Midi* meldt uit Konstandtinopel van den 7den sept. Eene van Beyruth aangekomen Turksche stoomboot heeft de tijding overgebragt, dat ernstige onrusten in Syrië tusschen de Drusen en de Maroniten waren uitgebroken en van weerszijden bloed heeft gestroomd. De Porte heeft terstond bevel gegeven 3000 man troepen af te zenden, welke op drie stoomboten zijn vertrokken. — De uit Perzië ontvangen tijdingen zijn zeer verontrustend. Het volk verlangt daar in massa met groot geschreeuw den oorlog en de bevrijding van het graf van den scheik *Hussein*. De Perzen, welke aan het bloedbad van Kerbellah ontkomen zijn, kweeken den haat en de wraakzucht tegen de Turken aan.

RUSLAND.

Van den Donau, 20 sept. Onlangs was hier het berigt verspreid, dat de Russen eene schitterende overwinning op de Tscherkessen behaald hadden. Volgens geloofwaardige berigten uit Zuidelijk-Rusland bepaalt de zaak zich tot het volgende: De Abchasiers hadden twee Russische dorpen overvallen, met oogmerk om de kudden der inwoners te rooven. Eene Russische afdeeling, daarvan onderrigt, rukte hun te gemoet. Bij het hierop ontstane gevecht werden de bergvolken tevens door de Russische troepen en de dorps-bewoners aangevallen en met verlies van een twintigtal dooden tot den terugtogt gedwongen. Een gedeelte der buit hadden zij echter reeds vóór de aankomst der Russen in veiligheid gebragt. Hoe groot het verlies der laatsten bij dit gevecht was wordt niet vermeld. *(Mannh. Z.)*

FRANKRIJK.

Parijs, 28 sept. Telegrafische Depêche: Perpignan, 25 sept. Gisteren, 24 dezer, was Barcelona door de troepen nog niet aangetast, gelijk men verwacht had. Eergisteren zijn 300 insurgenten, na eenen uitval, met kracht binnen de plaats teruggedreven.

Amettler is op het berigt der nederslag te St. Andreas naar Tiana geweken. Twee honderd insurgenten, welke tot Martorel voortgerukt waren, werden door de bevolking uiteengedreven. De stoomboot Isabella II, die 650 soldaten van Valencia had aangebragt, is met 200 door Prim gemaakte gevangenen naar die stad teruggekeerd.

De Madridsche brieven van 21 september zijn vol van bijzonderheden nopens de gebeurtenis van Saragossa. Volgens die brieven is de in die stad uitgebarsten beweging toe te schrijven aan de Esparteristische partij en te Madrid schijnt men zelfs te vreezen, dat de ex-regent weder op dat punt zal verschijnen.

— *Parijs, 28 sept.* Sedert hier te Parijs de tijding van het gebeurde te Athene ontvangen is, merkt men op, dat de Britsche gezant, Lord *Cowley*, drukke conferentiën houdt met den Heer *Guizot*. Men denkt, dat de beide kabinetten het volkomen eens zijn en besloten hebben eene vloot van oorlogschepen der twee natiën naar den Piraeus te zenden.

Bayonne, 28 sept. Den 25sten des avonds was Saragossa door den kapitein-generaal streng geblok-

keerd en had gebrek aan leeftogt. De insurgenten wilden eenen uitval beproeven, doch zagen van hun voornemen af, op het vernemen der door *Amettler* geleden nederlaag.

Madrid was den 24sten des avonds rustig.

Perpignan, 26 *sept*. De junta van Girona heeft eergisteren avond eene dreigende proclamatie tegen de rustverstoorders uitgevaardigd. *Amettler* is er des avonds met 14 soldaten aangekomen, rations voor 2500 man vragende. Er heerschte groote gisting.

— De dagbladen van Marseille zijn opgevuld met bijzonderheden nopens een onweder, zoo als men er zich bij menschen geheugen geen herinnert. Het door de straten stroomende water geleek naar een' stortvloed, rukte de straatsteenen uit, bedierf alles in de onderste verdiepingen der huizen en rukte zelfs menschen mede, waarvan er een in de haven verdween in tegenwoordigheid eener menigte medeburgers, welke hem geene hulp bieden konden. Op onderscheidene plaatsen is het onweder gevallen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 29 *sept*. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen over de begrootings voortgezet.

Z. Exc. de minister van justitie, ad interim belast met het beheer van het departement van financiën, voert het woord, en begint met aan te toonen, hoezeer de gevoelens, gedurende drie dagen blootgesteld, uiteenloopen. Wanneer hij zich die verschillende meeningen voor den geest brengt, dan stelt hij vertrouwen in den uitslag dezer beraadslagingen, en dan vleit hij zich, dat met de medewerking der vergadering, aan hare vastberadenheid en vaderlandsliefde het behoud van 's lands financiën en het behoud van het vaderland, zal te danken zijn. Z. Exc. hoopt, dat de Kamer een' stap voorwaarts zal doen, tot regeling der financiën en tot vaststelling der begrooting voor de volgende dienst. Die regeling is geheel afgescheiden van de afdoening van den achterstand. Van die regeling hangt welligt de vaststelling eener toekomstige conversie-wet af en in het bijzonder de verzilvering der belgische inschrijvingen. De regering hecht aan de vaststelling der begrooting, omdat derzelver aanneming, immers grootendeels, de eerste stap is tot verdere regeling van 's rijks financiën. Zonder deze, is het herstel van de geldmiddelen van den staat niet mogelijk.

Wat aangaat de houding, die de regering tegenover de Kamer heeft, gelooft hij niet, dat de Kamer de meening van sommigen zou deelen, dat een krachtig ministerie haar zou kunnen of moeten leiden. Z. Exc. ontkent het, dat de Kamer immer de lijn, haar bij de grondwet aangewezen, zou willen overschrijden. De behoefte aan het koningschap is daartoe te diep bij de natie ingeworteld. De grondwet verlangt gemeen overleg, en het is geene zwakheid, noch van de Kamer, noch van de regering, wanneer ieder op hare beurt, zonder kwetsing van beginselen, persoonlijke gevoelens ten offer brengt. Men wil de toezegging ontvangen, dat de grondwet zal worden herzien. Reeds heeft Z. Exc. de beschouwingen der regering daaromtrent doen kennen. De zieke heeft rust noodig. Geene trommen of trompetten moeten denzelven verontrusten. Hij zou ook niet weten, waarheen zoodanige herziening zou leiden, en welken invloed zij op de begrooting zou kunnen uitoefenen, daar sommige harer voorstanders zelven verklaard hebben, dat daardoor geene groote bezuinigingen zouden worden verkregen, of nieuwe belastingen voorgekomen. Aangenaam is het hem geweest, in deze langdurige beraadslaging op te merken, dat de overgroote meerderheid van de Kamer ten volle met de regering instemt, dat het oogenblik, om tot zoodanige herziening over te gaan, ongeschikt is, en dat, voordat men daaraan denke, de financiën behooren geregeld te zijn.

Wat den staat van 's rijks geldmiddelen betreft, er is dienaangaande alles aan de Kamer medegedeeld, wat er mede te deelen was. De staten, die laatstelijk zijn overgelegd, hebben ten duidelijkste aangetoond, dat er geen gebrek aan openbaarheid onder den voorlaatsten minister bestond.

Ten bewijze, hoe hoog noodzakelijk het is, om tot de regeling der financiën over te gaan, herinnert Z. Exc., dat de eerste termijn van de Belgische inschrijvingen zich nu reeds gedurende acht maanden in een' onveranderlijken staat bevindt; dat de tweede termijn niet voor de afdoening der zaak van den eersten kan worden ontvangen, en dat over de gelden, uit den eersten voortvloeijende, op geenerlei andere wijze dan bij wet kan worden beschikt.

De minister vreest, dat, indien de begrooting niet tot stand mogt komen, er veel tijd nutteloos zal verloren gaan; dat, alsdan de begrooting niet in dit jaar tot stand gebragt zal kunnen worden, en dat men alsdan den weg van kredieten en verdere inkankering der financiën zal moeten inslaan.

Overgaande tot de beantwoording van gemaakte bedenkingen, meer regtstreeks tot de begrooting in betrekking, zegt Z. Exc., dat er bij deze gelegenheid geen sprake meer kan zijn van posten tot den achterstand behoorende, en dat het niet regelen van eenige financiële punten geen grond kan opleveren, om de behandeling der begrooting voor de volgende diensten niet voort te zetten. Is eenmaal de volgende dienst geregeld, dan kan men zich met de regeling van den achterstand bezighouden; dan kan men op de verzilvering der Belgische inschrijvingen bedacht zijn; dan kan men daarmede eene conversie-wet in verband brengen; dan kan men tot eene amortisatie van schuld overgaan, dan kan men de toekomst, die van dat alles afhangt, verzekeren. — Indien men zoo vele moeijelijke onderwerpen, nu reeds bij de vaststelling der begrooting, zou wenschen geregeld te zien, zou men gevaar loopen, alles door elkander te verwarren. Men vreest de daarstelling van nieuwe belastingen, en, door gedurig uitstel, maakt men dezelve al meer en meer noodzakelijk.

Het komt Z. Exc. voor, dat er voor alsnog geene sprake kan zijn van den aard der nieuw daar te stellen belastingen. Bij de behandeling der voordragt van wet nopens de middelen, hoopt Z. Exc. aan te toonen, dat de gemaakte bedenkingen ongegrond zijn, en dat de regering ten dezen doelmatig heeft gehandeld. Hoe dit ook zij, de Kamer blijft nopens dat punt volkomen in haar geheel. Ook zelfs na de vaststelling der begrooting, kan men, indien dit wordt gevorderd, daarop terugkomen.

De minister betoogt, dat op de begrooting alles geplaatst is, wat daarop diende voor te voorkomen. Het is mogelijk, dat er zich in het vervolg meerdere uitgaven zullen opdoen; maar er bestaat geene reden om daarvoor thans beducht te wezen. — Als een lichtstraal mag Z. Exc. het niet verzwijgen, dat de middelen dit jaar die van 1842 waarschijnlijk zullen overtreffen. Dit bewijst ten minste, dat de teruggang der publieke welvaart niet gezegd kan worden aan te houden. Het verdient ook opmerking, dat de opbrengst der eigenlijk consumptieve middelen vermeerderd zijn.

Wat betreft het cijfer der uitgaven, hetwelk volgens sommigen te hoog opgevoerd is, eene vraag, waarbij de natie zoo onmiddelijk belang heeft, omdat daarvan het uitschrijven der lasten afhangt, zegt Z. Exc., dat, wel is waar, dat cijfer hoog is, maar het gerust de vergelijking met vorige tijden en jaren kan doorstaan. Zij schetst de moeijelijkheden, welke het invoeren van bezuinigen oplevert, en beroept zich te dien aanzien op de verklaring van sommigen, dat men reeds te ver zou gegaan zijn. Hij geeft de verzekering, dat het bewind zich beijveren zal, voortdurend op bezuinigingen bedacht te wezen, maar meent, dat dezelve niet plotseling kunnen geschieden.

Z. Exc. gelooft, na dit een en ander, dat de Kamer niet alles op losse schroeven zal willen stellen; alles aan onzekerheid prijs geven en de begrootings-wetten in massa veroordeelen. — De minister kan ook niet toegeven, dat de beraadslaging ontijdig zou wezen. Door een uitstel der zaak tot de volgende zitting, zou men de regering op een' ongrondwettigen weg leiden. Uit het oogpunt van 's lands belang, zou een uitstel gevaarlijk zijn.

Z. Exc. meent, dat er thans geene sprake kan zijn van een votum van vertrouwen. Hij kent geen ministerie onder onze grondwet. Er bestaan hier alleen hoofden van departementen, die persoonlijk verantwoordelijk zijn. Hij ziet het groote nut van een ministerie niet in. Het maakt het alleen gemakkelijk aan tegenstanders, om zich te vereenigen, ten einde de ministers van het kussen te verdrijven; het doet den vorst minder vrij in zijne keuze zijn.

Z. Exc. vermeent, na dit alles, dat de behandeling der begrooting uit een grondwettig, financiëel en staatkundig oogpunt niet mag worden uitgesteld. De regering heeft alles gedaan wat in haar vermogen was, om de vertegenwoordigers gerust en tevreden te stellen. Vooreerst kan men niet meer bezuinigen. Van de goedkeuring der begrooting hangt de verdere regeling der financiën en het ontwerpen van andere financiële maatregelen af.

De heer *van den Bosch* heeft hierop zijne vr[illegible] blootgelegde gevoelens nader ontwikkeld. — Hi[illegible] ontstaat eenige woordenwisseling tusschen denzelv[illegible] de heeren *van Rappard* en *Tromp*.

De heer *van Dam* zegt, dat de verklaring van [illegible] tijdelijken minister van financiën, over de herzi[illegible] der grondwet, hem innig bedroefd heeft. Hij acht [illegible] verpligt, thans alleen de hoop uit te drukken, da[illegible] den minister en deszelfs ambtgenooten niet moge ga[illegible] als den veldheer, die door trommen en trompetten t[illegible] ontwaken wordt gebragt, als hij denkt dat de vijan[illegible] nog ver verwijderd is.

De heer *van Goltstein* herinnert, dat de regeli[illegible] van sommige punten, welke nog onafgedaan zij[illegible] reeds bij de behandeling der vorige begrooting wa[illegible] toegezegd. Ten bewijze, dat bij de regering gee[illegible] vastheid van beginselen bestaat, herinnert hij, da[illegible] men thans eene algemeene belasting op de inkomst[illegible] voorstelt, welke de regering vroeger verklaard hee[illegible] niet te kunnen voordragen, omdat dezelve van ee[illegible] overkomelijke bezwaren vergezeld ging. Uit het aan[illegible] houdend toegeven aan de verlangens der Kamer on[illegible] leent de spreker het bewijs, dat de stelling der re[illegible] ring niet zoodanig is, dat het welzijn des lands daardoo[illegible] kan worden bevorderd. Het doet hem leed, dat [illegible] minister de hoop op spoedige herstelling der grond[illegible] wet heeft afgesneden. Hij bedroeft zich over den [illegible] rugtred op den constitutionelen weg, die uit de re[illegible] des ministers gebleken is.

Z. Exc. de minister van financiën *ad interim* mer[illegible] aan, dat de toezeggingen, door den voorlaatsten mi[illegible] nister gegeven, nopens de regeling van den achter[illegible] stand, afhingen van het sluiten van het verdrag me[illegible] België, en dat men daartoe overgegaan zou zijn[illegible] indien die minister aan het bestuur ware gebleven.

De heer *Luzac* betoogt nader, wat hij voornamelij[illegible] van eene herziening der grondwet verwacht; waarom[illegible] trent de minister, maar hij gelooft, hem niet juis[illegible] schijnt begrepen te hebben.

Z. Exc. de minister van koloniën heeft vervolgen[illegible] het woord gevoerd, en de aangevoerde gronden te[illegible] verwerping der voordragt mede bestreden. Bij de be[illegible] handeling van de voordragt der middelen zal Z. Exc[illegible] op de beschouwingen van den heer *van den Bosch* omtrent de aflossing der schuld aan de handel-maat[illegible] schappij, terugkomen.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken doe[illegible] zien, dat het bewind, ten aanzien van bezuiniging e[illegible] vereenvoudiging, zoo veel doenlijk aan de wenschen der Kamer gehoor gegeven heeft. Hij dringt er op aan, dat men toch wel in het oog houde, dat de moeijelijkheden van den tegenwoordigen tijd niet aan di[illegible] bestuur te wijten zijn, maar dat de aanleidende oo[illegible] zaak daarvan is in een volhardings-stelsel, dat 2[illegible] 300 millioen aan de natie gekost heeft. — Wat be[illegible] treft de herziening der grondwet, eene zaak, di[illegible] eigenlijk aan deze discussie vreemd is, de regering zal niet aarzelen daartoe de noodige voorstellen te doen, wanneer de tijd tot dat einde gekomen zal zijn. Maar de denkbeelden daaromtrent zijn nog niet tot die rijpheid gekomen om, nu er zoo vele moeijelijkheden bestaan, dezelve nog te vermeerderen. Hij zou de herziening thans gevaarlijk achten, en meent, dat men deze zaak vooreerst moet laten berusten. Voorts ver[illegible] kondigt Z. Exc., dat nieuwe ontwerpen, ten aanzien der militie en schutterijen, in gereedheid zijn gebragt; zij maken het onderwerp van overweging bij den raad van ministers uit en zullen binnen kort bij den raad van state aanhangig worden gemaakt. De minister houdt zijne bijzondere aandacht gevestigd op [illegible] belangrijke aangelegenheid van het armwezen. Hij erkent de noodzakelijkheid, om de wetgeving op [illegible] stuk te herzien, maar daartoe wordt tijd gevorderd.

Nadat de heer *Warin* eenige bedenkingen van den minister had beantwoord, is de Kamer tot eene stemming over het eerste hoofdstuk, *huis des konings*, overgegaan, en is dit hoofdstuk *aangenomen* met [illegible] tegen 24 stemmen.

Voor hebben gestemd de heeren: *Nederburgh*, *Dru[illegible]vesteyn*, *Snouck Hurgronje*, *de Jong*, *Mutsaer[illegible]*, *Gouverneur*, *de Backer*, *van Rappard*, *van N[illegible]*, *Ingenhousz*, *Enschedé*, *Luyben*, *den Tex*, *Scheer[illegible]* *van Harencarspel*, *Romme*, *van Ryckevorsel*, *v[illegible]* *Hoorn van Burgh*, *Gockinga*, *Uytwerff Sterli[illegible]*, *Hooft*, *Cost Jordens*, *Backer*, *Bumb*, *Menso*, *[illegible]laer*, *van Bleiswyk*, *Telting*, *Modderman*, *[illegible]pen*, *van Heeckeren*, *Kniphorst*, *van [illegible]*, *Gevers*.

Tegen hebben gestemd de heeren: *van [illegible]*, *Nagell*, *Michiels van Verduynen*, *Corne[illegible]*

Corver Hooft, van Rosenthal, Tromp, van Sasse van Ysselt, van Heloma, Warin, van den Bosch, Schoonveld, Verwey-Mejan, van Rechteren, van Goltstein, de Man, Boreel, Anemaet, Bruce, Petit, Star Busman, Brouwer en van Panhuys.

De kommissie, met die der Eerste Kamer belast geweest met het aanbieden van het adres van gelukwensching aan Z. M. wegens de gelukkige bevalling van H. K. H. de prinses van Oranje, heeft verslag gedaan omtrent het vervullen van deze taak.

De zitting der Kamer is tot morgen ochtend verdaagd.

De heer van Sasse van Ysselt zeide nog den 28sten september in de avond-zitting:

Edel Mogende Heeren!

Men geeft aan mijne laatste rede eene uitlegging, die zij niet verdient.

Ik vraag in dezelve »geene onmiddelijke herziening der grondwet, ten einde de doodlottige botsingen te doen ophouden, die nu het regeren »onmogelijk maken." Maar kan men redelijker wijs, aan deze woorden de beteekenis geven, dat ik zou gewild hebben, de hooge regering tot het improviseren eener grondwet, hangende deze beraadslagingen, te dringen?

Zoo dit mijne bedoeling ware geweest, dan behoorde ik niet in uw midden maar in een dolhuis te zitten.

Neen, mijne heeren, zoo strijdig met het gezond verstand was zij geenzins, zij strekte alleen daarheen, om van 's konings ministers de plegtige verklaring uit te lokken, dat hunne Exce. zich onmiddelijk zouden beijveren, om de herziening der grondwet, onder inachtneming van monarchale en tevens vrijzinnige beginselen voor te bereiden, de daartoe betrekkelijke wetten te ontwerpen, en aan de beraadslagingen der bevoegde magten te onderwerpen, daar ik het hoogste belang hechte aan deze verklaring van de zijde der ministers, daar zij op mijn votum, wat de staatkundige beschouwing der begrooting betreft, eenen beslissenden invloed zouden hebben, zijn de woorden waarin ik mijnen wensch uitte, stroef, hard en scherp geweest. Wie uwer zal zich daarover verwonderen, daar ik onder de impressie sprak van de rampen, die het vaderland bedreigen, die ik in 1840 in de dubbele Kamer voorspeld heb en die ons nu boven het hoofd hangen als het zwaard van *Damocles*. Ik zeide indertijd *onder anderen*, met eene onontbindbare Kamer en verantwoordelijke ministers is het regeren ondenkbaar, ik veronderstel (dat waren mijne woorden) dat de Kamer de begrooting der uitgaven aanneemt en de middelen weigert. Wat dan? een *coup d'état*, een staats-bankroet en appel aan 't volk; en ten slotte eene bill van indemniteit.

Mijne voorspelling vrees ik, dat niet zal falen.

Bij deze explicatie zoude ik berusten, indien ik deze gelegenheid niet wilde waarnemen, om mijn parlementair gedrag en ook in de toekomst voor de beschuldiging van inconsequentie wilde waarborgen.

Om deze reden voeg ik er bij, dat, zoo mijns ondanks de begrooting van uitgaaf werd aangenomen, ik deze zaak zal beschouwen als een *fait accompli* en de regering zal ondersteunen, om dezelve te dekken door middelijke belastingen.

Ik heb gezegd.

's Gravenhage, 30 sept. In de zitting der Tweede Kamer, van heden is door den heer *Warin*, lid dier Kamer aan dezelve hulde gedaan van een werkje: »*Bijdragen tot de kennis van het muntwezen.*" Plaatsing daarvan in de boekerij.

Vervolgens hebben de beraadslagingen plaats gehad over het 2de hoofdstuk der begrootings-wetten, *hooge collegiën van staat* en *'s konings kabinet*, hetwelk, nadat verscheidene leden er het woord over gevoerd hadden, in hoofdelijke omvrage gebragt, met 33 tegen 23 stemmen *verworpen* is.

Tegen hebben bestemd de heeren: *van Rosenthal, Luzac, Mackay, Modderman, van Heloma, Michiels van Kessenich, van Sasse van Ysselt, de Jong, Tromp, van Rechteren, Warin, van Panhuijs, den Tex, van den Bosch, Verweij-Mejan, van Nagell, Scheens van Harencarspel, Gouverneur, van Rijckevorsel, van Goltstein, de Man, Bruce, Anemaet, Telting, Cost Jordens, Star Busman, van Dam van Isselt, Uijtwerf Sterling, van Nes* en *Mutsaers*.

Voor hebben gestemd de heeren: *Repelaer, Snouck Hurgronje, van Akerlaken, Backer, Nederburgh, ...ma, van Rappard, Gockinga, van Hoorn van Burgh, van Bleiswijk, Hooft, Luijben, Kniphorst, Mazel, Hinlopen, Boreel van Hoogelanden, van Heeckeren, Schoonveld, Ingenhousz, Dreijvenstein, Corver Hooft, Enschedé* en *Gevers*.

Daarna hebben de beraadslagingen over het *derde* hoofdstuk, houdende de begrooting van het departement van buitenlandsche zaken, een aanvang genomen. De heer *Schoonveld*, *van Rijckevorsel*, en *Boreel van Hoogelanden*, alsmede Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken hebben daarover het woord gevoerd.

De voortzetting van de beraadslagingen over dat hoofdstuk is bepaald op aanstaanden maandag, des morgens ten elf ure, tot welken tijd de vergadering wordt gescheiden.

Rotterdam, 29 sept. In eenen brief van Banjoewangie, van den 21sten april, wordt bevestigd, dat de bark *de vier Gebroeders*, kapt. *Bullot*, van Soerabaya naar Amboina bestemd en met gouvernementsgoederen, troepen en f 100,000 kopergeld geladen, op het eiland Groot Kangelang, noordwaarts van Java gelegen, gestrand is. De zeeroovers hebben zich daarvan terstond trachten meester te maken, doch zijn spoedig door de stoomboot *Hekla* en de brik *Postiljon* verdreven, welke vaartuigen de equipage, 4 stukken geschut en *f* 23,000 gered hebben. De schooners *Egmond* en *Zephir* bragten het geredde naar Soerabaya over en zouden bij de terugkomst naar verdere oostelijke eilanden stevenen, om de roovers op te zoeken en te vernielen."

Arnhem, 30 sept. De heden ontvangen Duitsche berigten behelzen niets omtrent de vreesselijke catastrofe welke te Lubeck zou zijn voorgevallen, zoodat men hopen mag, dat het slechts een ijdel gerucht is. De staat van gisting, waarin het gepeupel te Lubeck verkeert, maakte overigens eene dergelijke gebeurtenis niet onmogelijk.

Ingezonden stukken.

Beantwoording van een artikel in den *Tijdgenoot*, van 31 augustus ll., nº 35, betrekking hebbende op de brochure bij BROESE te Breda uitgegeven, tegen den »*Oud-Soldaat.*"

In nº. 35 van den *Tijdgenoot*, van 31 augustus ll., vindt men eene opgave der bij BROESE in Breda uitgekomen brochure *Tegenbedenkingen*, enz., tegen die van eenen *Oud-Soldaat*. Het *audi et alteram partem*, door den schrijver in den *Tijdgenoot* aangevoerd, toont aan, dat dezelve met den *Oud-Soldaat* niet geheel eenstemmig is, en door de *Tegenbedenkingen*, en waarschijnlijk wel vele lezers met hem, in zeer vele opzigten tot andere gedachten en inzigten gekomen is. Wij kennen den schrijver der tegenbedenkingen persoonlijk, en moeten ter zijner verdediging tegen de beschuldiging van bits- en scherpheid, in zijne wederlegging gebezigd, doen opmerken, dat wij van hem vernomen hebben, dat hij persoonlijk den *Oud-Soldaat* niet heeft willen beleedigen, maar doordien deze zoo peremptoir tegen sommige korpsen der armée op eenen vrij onwilligen toon is te velde getrokken, de wederlegging daarom wel ook wat scherp is geworden, want, zoude de zienswijze van den *Oud-Soldaat* algemeen veld winnen, en haren invloed uitoefenen, in vele opzigten tot groot nadeel van het staatsbelang, men zoude zulks in de toekomst bitter kunnen te betreuren hebben.

Doch de *Tijdgenoot* heeft aangemerkt, dat de schrijver der *Tegenbedenkingen* de *vraag, of de staatkundige en financiële toestand van het vaderland eene begrooting van oorlog toelaat van de grootte, als noodwendig zoude gevorderd worden, indien de denkbeelden van den schrijver* (namelijk van den *Oud-Soldaat*) *goedgekeurd werden*, *dat deze vraag* in de tegenbedenkingen niet behandeld is, dewijl ook de »*Oud-Soldaat*" zeer ligt daarover is heengestapt, en derhalve alles, wat op bladzijde 220 en volg. van den *Tijdgenoot* van 24 april jl., nº. 17, is gezegd, in deszelfs volle kracht blijft. Wij hebben met den schrijver der *Tegenbedenkingen* op dat onderwerp een gesprek gehouden, ten einde zijne gedachten ten deze te kennen; uit dit gesprek hebben wij het onderstaande in ons geheugen opgenomen, en, aangezien het ons is voorgekomen, alsof de *Tijdgenoot* misschien wel eene nadere onderzoeking van het door hem in voormelde pag. 220 bijgebragte heeft willen uitlokken, zullen wij, met goedkeuring van den schrijver der brochure, voor zooveel het geheugen ons getrouw is, zijne gedachten op de bedoelde vraag hier mededeelen.

Wij beginnen met aan te merken, dat zeer zeker geen staat van oorlog in oorlogstijd met 12 millioenen en veel minder nog met 8 kan bestreden worden, zelfs op den voet, als door den *Oud-Soldaat* in zijne bezuinigings-tabellen is voorgeslagen; wij zullen later daarvan spreken, en vooraf de staatkundige kwestie behandelen; en dan is de vraag, hoe kan men in oorlog geraken of gewikkeld worden? *Eensdeels* door de misslagen der diplomatie, of ook wel door de baatzuchtige gedragingen van sommige onzer landgenooten, die, even als tijdens den Engelsch-Amerikaanschen oorlog, verwikkelingen kunnen berokkenen. In het eerste geval zijn de Staten-Generaal daar, om te zorgen, dat de gelden, voor oorlogvoering benoodigd, geweigerd worden, en dus doende de diplomatie tot eene gezondere staatkunde genoodzaakt worde, om, nog in tijds van den verkeerden weg terugkeerende, de striktste onzijdigheid te volgen. Wij zeggen striktste, want wij willen niet door dat woord, verstaan hebben: *gewapende onzijdigheid*, want gewapend is men altijd min of meer, als men een leger heeft op den vredesvoet, maar *gewapende neutraliteit*, in den geest van hetgeen de *Tijdgenoot* zegt, om, zoo veel mogelijk, de onzijdigheid van den staat te doen eerbiedigen: daarop zeggen wij, er kan met 25 duizend man aan geene vreemde mogendheid ontzag worden ingeboezemd, noch argwaan gegeven; maar *gewapende neutraliteit*, door het leger op den voet van oorlog te brengen, heeft voor de oorlogvoerende mogendheden den schijn, alsof men op de loer lag, om te zien, hoe de oorlogskansen voor de eene of andere partij zich gelukkig of ongelukkig verklaren, om ons van de gelegenheid te doen gebruik maken, zich te voegen bij de tijdelijk overwinnende, doch met het gevaar, dat, indien de kansen zich wenden, en voor de tijdelijk ondergelegen hebbende blijven standhouden, naderhand ons gehouden dubieus en arglistig gedrag op een allergeduchtste wijze op ons gewroken, en het eens ernstig op de proef gesteld worde, of, zoo als vele steeds geroepen hebben, er voor Nederland nog een bijzondere God is. Wij bedoelen dus neutraliteit in den strengsten zin van het woord.

In het tweede geval, oorlog door de schuld onzer medeburgers, ook dan zijn de Staten-Generaal daar, om door strenge bestraffing tusschen beide te komen, en op zulk eene wijze, en aan de klagten inbrengende partij zoodanige satisfactie te geven, dat elk gezocht middel, om tegen ons *midi à quatorze heures* te zoeken, schikbreuk lijde, en althans de natie en het bestuur de onvoorzigtigheid van sommige burgers niet deele, goedkeure, noch duur betale, maar ook het gevaar wete af te wenden.

Ten derde, men kan in oorlog geraken door *Limburg's* bijvoeging bij *Nederland* en alsdan is men evenzeer verpligt voor de veiligheid en het behoud van dat gedeelte van het rijk offers te brengen, als dat gedeelte zware lasten voor de schatkist in vredesjaren heeft moeten torschen, tenzij de geälliëerden, wie zij zijn mogen, *Pruissen en de Duitsche Bond*, of wel *België en Frankrijk*, welke staten bij het bezetten der *Maas-Oevers* voor hunne eigene veiligheid vrij wat grooter en meer onmiddellijk belang hebben dan Nederland zelfs daarbij belang heeft, de bezetting en mitsdien ook de verdediging van *Limburg* geheel of gedeeltelijk, maar volstrekt die der Maas-Oevers op zich nemen, ten einde onze eigene krachten onverdeeld blijven kunnen.

Het vierde geval, waardoor men in oorlog kan komen, en alsdan ook komen moet, is, wanneer men onregtvaardig wordt aangerand. In de beide laatste gevallen, dewijl alsdan de oorlog onvermijdelijk is, dienen de Staten-Generaal wel te zorgen, dat de tot het voeren van den oorlog benoodigde gelden aangeschaft worden, en het is dan niet meer de vraag, of de financiën in goeden of slechten staat zijn; de nood is daar, geld moet er wezen, en, tusschen overweldigd te worden of te kunnen staande blijven is dan slechts te kiezen. — Maar alhoewel die oorlog, zelfs bij de striktste verdediging achter liniën en rivieren niet met 12 millioen kan gevoerd worden, nogtans kan hij het op eene zeer veel zuiniger wijze dan in 1815 en van af 1830 tot 1838. Men behoeft aan geen generaals tafelgeld te geven, noch ook fourage, op den voet van het tarief van 1815, noch aan officieren, boven hunne soldij, 37½ centen per dag, voor het gemis van *vivres in natura*, welke vivres het leger in 1815 in België gekantonneerd in natura ontvangen heeft, en voor officieren en manschappen wel veel goedkooper aan den staat te staan zullen komen dan de toelage in geld. Een luitenant-generaal heeft genoeg aan 4, een generaal-majoor aan 3, een kolonel der korpsen te voet aan 1 (hoogstens aan 2) rations

fourage in stede van 12, 8 en 6 voor ieder' dezer rangen; het is dus zaak, op dat ongerijmd tarief van vivres en fourage geheel nieuwe bepalingen te maken, en dunkt ons, dat zulks met overleg der Staten-Generaal zoude behooren te geschieden.

Wij hebben gezegd, dat het de pligt der Staten-Generaal is, om, bij eenen onregtvaardig ons aangedanen oorlog, te zorgen, dat de benoodigde geldmiddelen voorhanden zijn; hoe die te schaffen, of *door verhoogde belastingen*, die dan toch maar tijdelijk zijn en daarom de voorkeur verdienen boven elk ander middel, of bij *don gratuit* of door *leeningen*, is buiten de kwestie; wij hopen maar, dat bij zulke omstandigheden de kapitalisten, die wel het meest en grootst belang bij het crediet van den staat hebben, en die wel het liefst plaatsvervangers zullen stellen dan zelven in rei en gelid te treden, alsdan, wat de geldzaken aanbelangt, ruimschoots in vrijwillige offers, gratuite heffingen of leeningen zullen bijdragen, vooral, zoo zij de zekerheid hebben, dat deze kwistige, nutteloze uitgaven uit het budjet van oorlog voor het voeren van oorlog geweerd zijn, en misschien wel uit de Staten-Generaal eene commissie van 2 à 3 leden benoemd was, om bij het groot hoofdkwartier tegenwoordig te zijn, niet om de krijgsoperatiën te helpen leiden, of daarop invloed te oefenen (zoo als, bij vroegere oorlogen, de gedeputeerden te velde), maar om een waakzaam en toeziend oog op de spaarzame aanwending der oorlogs-gelden te houden. Een opperbevelhebber kan zich geenszins beleedigd, noch in zijn gezag en oorlogsbesturing gebonden achten, als het toezigt van zulke heeren zich enkel maar tot het geldelijk beheer bepaalt.

(*Vervolg hierna.*)

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Bezuiniging en verbetering onzer inkomsten, de dagbladen verkondigen het luid, de natie, door hare vertegenwoordigers, verklaart het als met eene stem, zijn voor onzen staat even zoo noodzakelijk, als de lucht voor het leven is.

Maar wijsheid en regtvaardigheid door voorzigtigheid geleid, moeten de grondslagen dezer middelen van redding voor ons nationaal bestaan uitmaken. En is dit eene ontegenzeggelijke waarheid voor ons land, zij is het ook voor elke provincie, stad en gemeente, wanneer dezen met schulden, hare krachten zoo te bovengaande, bezwaard zijn.

Hij, die in onzen staat met openbaar gezag is bekleed, bestemd is, deze middelen van redding op te sporen, van de aangeduide grondbeginselen afwijkt, is ongeschikt voor zijne gewigtige roeping; terwijl hij, die in zulk eene provincie, stad of gemeente aan het hoofd des bestuurs is geplaatst, regtmatige middelen tot verbetering *der publieke inkomsten*, door zijnen invloed doet afwijzen, is voorzeker *onwaardig* die betrekking te vervullen.

Tot deze overdenking wordt schrijver dezes geleid, bij het vernemen van hetgeen in de stad Utrecht, eenigen tijd geleden, is voorgevallen, en het volgende behelst.

Toen in het afgeloopene jaar de uitgever van het *Nederlandsch Avondblad* alhier kennis bekwam, dat de redacteur der *Utrechtsche Courant* zich, bij het verschijnen van dat *Avondblad*, tot het bestuur dezer stad had gewend, om vermindering zijner jaarlijksche contributie van ƒ 1200 te bekomen, adresseerde de genoemde uitgever zich aan het evengemelde bestuur, met verzoek, om eventueel begunstigd te worden met het regt om de *Utrechtsche Courant* uit te geven, met de voorregten daaraan verbonden, in welk geval hij eene jaarlijksche contributie van ƒ 2500 aan stadskas zou betalen, en zulks ongeacht, of er later meerdere dagbladen daar ter plaatse zouden verschijnen.

Dit aanbod was niet uit de lucht gegrepen, neen, het was redelijk goed, op naauwkeurige berekeningen gegrond, het was de helft van de zuivere winst, welke de *Utrechtsche Courant* jaarlijks oplevert.

Had men alzoo niet mogen vertrouwen, dat dit aanbod aangenomen zoude zijn geworden, want daaruit moest toch een niet onaanzienlijk voordeel voor de stadskas voortvloeijen.

Men zegt, en zeer stellig, de burgemeester was er tegen en door zijne believers ondersteund, werd het aanbod afgewezen en de stad verloor jaarlijks ƒ 1300.

Welke toch, vraagt de lezer welligt, kan de reden dezer afwijzing zijn, dit moet dan toch uit de dispositie aan den adressant uitgereikt blijken? »Wat waagt »gij, nietig mensch, vermetele! Weet gij dan niet, »dat een oppermagtig, willekeurig gebieder alleen zegt, »ik wil het zoo, ik burgemeester!"

Maar wij, die dit schrijven, vragen dan toch een ieder, die hooren wil: 1o. Is dit eene stad bevoordeelen? en uit het hiervoor genoemde, geaccrediteerde, »men zegt" geredeneerd. 2o. Of de burgemeester niet verpligt was geweest, in het belang der zoo zwaar belaste ingezetenen, het aannemen van het aanbod, hier ter sprake, door al zijn vermogen te ondersteunen? 3o. Of hij niet strijdig met zijnen eed heeft gehandeld, door dit niet te doen, want hij zwoer immers de belangen der stad met al zijn vermogen te zullen bevorderen? 4o. Of hij alzoo het openbaar vertrouwen verdient en waardig is die betrekking langer te behouden? 5o. Wat er van eene stad moet worden, waar willekeur de stempel van des burgemeesters daden is, waar de belangen der ingezetenen aan dit afschuwelijk beginsel worden opgeofferd?

Wij zijn niet in staat gesteld den toestand van onze stads-financiën te beoordeelen, maar zoo veel weten wij echter, dat al wat bezuiniging en verbetering der inkomsten van deze stad kan bevorderen, op de hiervoor opgegevene grondbeginselen gebouwd, bij den zoo sterk sprekenden teruggang van welvaart alhier en de zoo zwaar drukkende stedelijke belastingen, eene volstrekte noodzakelijkheid is.

Utrecht, 1843. W.

Advertentiën.

In naam en van wege den Koning en der Justitie.

VERKOOP BIJ GEREGTELIJKE UITWINNING, ter teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te *Tiel*, op Vrijdag den 10den November 1843, des voormiddags ten 10 ure, van:

1o. Een BOOMGAARD, thans BOUWLAND, bekend bij het Kadaster Sectie B, No. 46, groot 46 Roeden en 40 Ellen.

2o. Een TUIN, bekend bij het Kadaster Sectie B, No. 47; groot 2 Roeden en 70 Ellen.

3o. Een HUIS en ERVE, bekend bij het Kadaster Sectie B., No. 48; groot 3 Roeden en 80 Ellen.

Dus te zamen groot 55 Roeden en 90 Ellen; alle gelegen onder *Hien*, Gemeente *Dodewaard*, provincie *Gelderland*, Arrondissement *Tiel*.

Ten laste van 1o. *ARIE VAN BINSBERGEN*, wonende te *Ochten*; 2o. *JACOBUS VAN BINSBERGEN*, wonende aldaar, zoo voor zich zelven, als in zijne kwaliteit van toeziende Voogd over zijnen minderjarigen Neef *JAN GERRIT VAN BINSBERGEN*; 3o. *DIRK VAN BINSBERGEN*, te *Dodewaard*; 4o. *SIJDJE VAN BINSBERGEN*, Huisvrouw van *JAN DE VREL*, wonende aldaar; 5o. *HENDRIK VAN BINSBERGEN*, te *Opheusden*; 6o. *GEERTRUI VAN BINSBERGEN*, gehuwd met *WILLEM KLAASSEN*, te *Ommeren*; 7o. *GERRIT VAN BINSBERGEN*, te *Beest*; 8o. *HELENA VAN BINSBERGEN*, Weduwe *GERRIT VAN DEN BERG*, te *Leeuwen*; 9o. *MARIA VINK*, Weduwe van *MAGCHIEL VAN BINSBERGEN*, zoo voor haar zelve als in hare kwaliteit van wettige Voogdesse over haren minderjarigen Zoon *JAN GERRIT*, wonende te *Dodewaard*; 10o. *CATHARINA WILHELMINA VAN BINSBERGEN*, gehuwd met *JAN HOMERSON*, te *Ochten*; 11o. *DIRK JAN VAN BINSBERGEN*, wonende te *Dodewaard*; 12o. *ALBERTUS VAN BINSBERGEN*, wonende aldaar; 13o. *MAGCHIEL VAN BINSBERGEN*, te *Rijswijk*; 14o. *BART VAN BINSBERGEN*, te *Zoelen*; 15o. *WILLEM VAN BINSBERGEN*, wonende te *Tiel*, en 16o. *CATHARINA VAN BINSBERGEN*, mede wonende aldaar.

In hunne kwaliteit van Erfgenamen van Wijlen *JAN VAN BINSBERGEN* en *CATHARINA WILHELMINA VAN INGEN*, echtelieden, gewoond hebbende en overleden te *Dodewaard*.

Ten verzoeke van *HERMINA VINK*, gehuwd met *DIRK VAN BEEM, Jr.*, Landman, wonende te *Appeltern*, door haren Man ten deze behoorlijk geautoriseerd en geassisteerd en van *MARIA VINK*, Weduwe van *MAGCHIEL VAN BINSBERGEN*, Eigenaresse, wonende te *Dodewaard*, domicilie kiezende ten Kantore van den Procureur *H. VAN WESSEM*, te *Tiel*, die voor hem in deze occupeert.

H. VAN WESSEM,
Procureur.

Ten gevolge van verleende Regterlijke authorisatie, zal binnen *Doesborgh* in *het Heeren Logement*, op Zaturdag den 14den October 1843; bij inzetting worden geveild en 14 dagen later op Zaturdag den 28sten October 1843, finaal worden verkocht, beide des voormiddags ten 11 ure.

1o. Een groot en welingerigt HEEREN-HUIS, te *Doesborgh* in de Veerpoortstraat, hebbende een aantal groote en kleine VERTREKKEN, STAL, KOETSHUIS en al wat tot gerieflijkheid strekt, voorts een bijzonder groote TUIN, met vele VRU[illegible] BOOMEN, HEESTERS en BLOEMEN, doch ook zeer lommerrijk met OPGAAND en STR[illegible] HOUT beplant; — bewoond geweest door [illegible] den Hoog Welgeboren Heer *DE VAIJNES* [illegible] *BRAKELL.*

2o. Eene HOFSTEDE, *de Groote Keld*[illegible] onder *Angerlo*, groot 1 Bunder, 3 Roeden en [illegible] Ellen.

Narigt omtrent de voorwaarden is te bekom[en] aan het Kantoor van den Notaris *KETJE*[illegible] te *Doesborgh.*

§ § § De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *A*[rn]*hem*, zal, op Donderdag den 5den Octo[ber] 1843, des voormiddags ten 10 ure, aan [het] Huis Letter H. No. 66, naast *den Valk*, aan [den] Utrechtschen Weg, te *Arnhem*, publiek verkoop[en]:

Allerhande HUISRAAD, een aanzienlijke pa[rtij] STOELEN en TAFELS, 4 BEDDEN met TOE[BE]HOOR, diverse SERVIESEN, eene MANGEL [en] hetgeen verder zal worden opgebragt.

De Goederen zijn daags te voren van 10 [tot] 3 ure te zien.

TE KOOP.

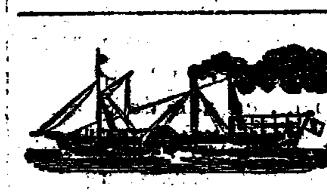

Drie lange HAZEWINDHONDE[N] van het beste ras, ruim een jaar o[ud], waarvan *twee* zwart en een geel met w[itte] Borst en halve witte Beenen en witte punt aan [den] Staart. — Te bevragen bij de Rijks-Veearts *A*[illegible] *GERS*, te *Arnhem.*

✝✝✝ Echte *Nassau-Siegensche* en andere *H*[illegible]*sche* geslepen KOLOM-KAGCHELS, HA[AR]DEN, *Engelsche* en *Duitsche* HA[AR]STELLEN, alsmede verbeterde BRANDKASTE[N] bekomen bij

Arnhem, 29 September 1843.

J. VAN DER DUSSE[N]

NEDERLANDSCH[E] STOOMBOOT-MAATSCHAP[PIJ].

De Vaart langs *Arnhem* zal tot nadere aanko[ndi]ging, wegens den ongunstigen waterstand, *niet* w[or]den vervuld.

*** ENGELSCHE PRACHTWERKEN, voor *aanm*[erke]*lijk verminderde* prijzen, verkrijgbaar bij *G. VAN ELD*[IK] *THIEME*, te *Arnhem.*

Lord Byron's poetical Works; splendid edition, illus[tra]ted by Finden's 135 landscape and portrait illustratio[ns] 8 vols. . . . . ƒ 68[illegible]

The Thousand and one Nights, translated by *E. W.* *LANE*; illustrated by many hunderd engravings [on] wood. 3 vol. . . . . ƒ [illegible]

G. Moir Bussey, collection of Fables, illustrated [by] *GRANVILLE* . . . . ƒ 6[illegible]

Milton's Paradise lost, with variorum notes, by *JA*[*MES*] *MES PRENDEVILLE*, ... ƒ 3.[illegible]

Seymour's Humorous Sketches, comprising eighty [illegible] caricature etchings. Illustrated in prose and verse by *CROWQUIL*, ... ƒ 1[illegible]

Richardson, A treatise on the warming and ventilati[on] of buildings, ... ƒ [illegible]

Lindley, The Ladies' Botany. With numerous woo[d] cuts . . . . ƒ 7.8[illegible]

Walker's critical pronouncing dictionnary . . ƒ 6.2[illegible]

Wightwick, The Palace of architecture . . . ƒ 16.2[illegible]

Webster's dictionnary of the English language. 2 vo[ls] in 4o. . . . . ƒ 3[illegible]

George Don, A general history of the dichlamydeo[us] plants. 4 vols. in 4o. . . . . ƒ [illegible]

Collection of Pictures of Coesvelt . . . . ƒ [illegible]

Goodwin, Domestic architecture, being a series of d[e]signs for Buildings. 2 vols. in 4o. . . . . . ƒ [illegible]

Chamberlaine's royal collection of Drawings, or origi[nal] designs of the most celebrated masters of the Bologne[se,] Romane, Florentine and Venetian Schools . . ƒ 68[illegible]

Benevens nog verscheidene andere werken, zoo in de [Ne]derduitsche als in de Fransche en Duitsche Talen.

Er is bij denzelfden Boekhandelaar gelegenheid tegen Januarij 1844, tot het plaatsen van een' LEERLING, [niet] beneden de 15 jaren oud en van de Protestantsche G[ods]dienst. *Brieven franco.*

*** *J. F. THIEME* te *Nijmegen*, heeft uit[gegeven] en voor 40 Cent verkrijgbaar gest[eld] te *Amsterdam*: bij Bakkenes, Borleffs, van Cleef, Kesteren, Portielje; *Arnhem*: van Eldik Thieme; *Be*[illegible] Broese; *Delft*: de Groot; *Gorkum*: Noorduijn; *'s H*[age] van Cleef, Doorman, Fuhri, Hoogstraten, van W[ee]; *Groningen*: Oomkens, van Zweden; *Haarlem*: van [illegible] hem; *'s Bosch*: Palier; *Leiden*: van der Hoek; *Maast*[richt] Bury-Lefebvre; *Middelburg*: van Benthem; *Rotter*[dam] van Baalen, Wijt; *Utrecht*: Bollaan, Scheltema, Woes[t]berg;

De (Militaire)
Bevordering bij Keuze,
DOOR
A L P H A.

NB. Moet overigens *franco en voor rekening* o[n]t[vangen] worden.

Waterhoogte te Arnhem

Den 2 Oct 1 El 1 Palm 0 duim; gew. 0 Duim; [illegible]

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boek[dru]kker.